

følge ham, og som jeg hellere ikke haaber for. Alvor vil blive gjort gjældende. Det ærede Medlem fremhævede ogsaa ved § 12, at der derefter var forbeholdt Krigsministeren Ret til under visse Omstændigheder, naar der efter hans Mening var særlig Anledning dertil, at forhøje Dagpengene, men det ærede Medlem skulde da ogsaa have omtalt den Passus i samme Paragraph, der gaaer forud, og som giver Krigsministeren Ret til at formindske Dagpengene, naar han finder Anledning dertil. Jeg tør maaffee oplæse denne Passus; den lyder saaledes: „Naar der i Tilfælde, hvor der tillægges den Paagjældende Dagpenge, gives Omstændigheder eller træffes Foranstaltninger, ved hvilke Opholdet bliver mindre bekosteligt end under de almindelige Forhold, for hvilke Dagpengenes Størrelse maa anses fastsat, kan Krigsministeren lade hans Dagpenge lide en tilsvarende Reduktion.“ Det forekommer mig, at disse 2 Bestemmelser, som her ere foreslaaede, ere i fuld Samklang med hinanden, og at det er hensigtsmæssigt at give Krigsbestyrelsen, om hvilken man ikke har Grund til at antage, at den ikke skulde være tilbøielig til at varetage Statskassens Løb, den i saa Henseende nødvendige Frihed. Derved at Dagpengene ere blevne ansatte til det Beløb, som blev vedtaget her ifjor, og som er Maximum i Loven om Sottillæg, have Vedkommende tabt Retten til at kræve Mere. Dette har man opnaaet, og naar denne Bestemmelse ikke kommer ind i Loven, vil det naturligviis vedblive at være, som det er nu, saa at de høiere Lønne kunne gjøre Krav paa langt høiere Dagpenge, uden at man kan nægte dem det. Nu kan Kravet ikke gaae høiere end til det, som er fastsat ved Lovforslaget, hvis dette vedtages, medens det ganske vist tillige giver Krigsbestyrelsen Ret til efter Omstændighederne nærmere at modificere disse Satser ved enten at formindske eller forhøje dem. Det blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds saavel som af den ærede sidste Taler (Hage), at man fra Krigsbestyrelsens Side har søgt at imødekomme Thinget saa meget som muligt. Lovforslaget er i alt Væsentligt overensstemmende med, hvad der blev vedtaget her ifjor ved 3die Behandling, og jeg nærer det Haab,

at denne Imødekommen vil have det forønskede Resultat, saa at Loven i alt Væsentligt vil vinde det høie Things Bifald. Da der ikke foreligger flere Ytringer om Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Berg: Den høitærede Krigsminister talte om de nugjældende Bestemmelser for Udbetaling af Felt- og Cantonnementsstillæg. I Anledning af dette Udtryk skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg tror ikke, der eksisterer nogen Bestemmelse om Udbetaling af disse Tillæg for Diebliffet. I Hærloven blev det bestemt, at det kunde blive ved det Gamle til 1ste April 1869; men efter den Tid har der ikke gjældt nogen Bestemmelse om denne Sag, og det maa i og for sig være bellageligt nok, at alle de i sidste Leirtid Uddannede ikke have kunnet erholde Tillæg. Det undrede mig derfor ogsaa ifjor, at der ikke fra Krigsministeriets Side — det gjælder ikke den høitærede Minister, thi han var dengang fraværende — vistes større Iver for at faae dette Lovforslag igjennem. Ja, jeg skulde endogsaa være tilbøielig til at antage, at det væsentlig var Krigsministeriets Skyld, at Forslaget ikke blev behandlet til Ende ifjor. Det er som sagt kun en Indsigelse mod, at der nu skulde gjælde Regler for Udbetalingen af Felt- og Cantonnementsstillæg, som jeg her har villet fremsætte.

Krigsministeren: Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at der slet ikke eksisterer nogen Bestemmelse for disse Tillæg. Der eksisterer saadanne Bestemmelser, og de følges ogsaa. Om man vil, foreligger Hjemlen i aldeles ubestridt Form maaffee kun i Finantsloven; men en Hjemmel er dog tilstede for Udgiften; thi ellers vilde den ikke kunne afholdes. Disse Udgifter ere blevne afholdte paa sædvanlig Maade, og i dette Finantsaar ere de blevne afholdte ligesom i det foregaaende Aar. At det er ønskeligt, at nye Bestemmelser kunde træde istedetfor de gamle, indrømmer jeg, og der skal fra min Side ikke blive forsømt Noget for at tilvejebringe en Lov i saa Henseende. Jeg veed ikke, hvorvidt